

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 28 ສິງຫາ 2022 (08-28-2022)

ແບ່ງປັນພຣະຄຣິດກັບເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານ

ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານໄດ້ກະທຳເພື່ອທ່ານ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົາຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຮົາເມື່ອພວກເຮົາບອກເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ສຳລັບພວກເຮົາຫຼາຍຄົນ, ຂ່າວເບື້ອງຕົ້ນຂອງເຊື້ອໄວຣັສໃນປະເທດຈີນກໍແມ່ນພຽງແຕ່ທໍ່ນັ້ນ-ຂ່າວ-ແລະພວກເຮົາໄດ້ກ້າວໄປສູ່ລາຍການຂ່າວເຮື່ອງຕໍ່ໄປ. ມັນບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເວລາດົນສຳລັບຂ່າວເລັກນ້ອຍທີ່ຈະກາຍເປັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ. ພາຍໃນສອງສາມມື້, ເຫດການຂ່າວທີ່ວຸ້ນວາຍໄດ້ກາຍເປັນຫົມະເກື່ອນທີ່ກະທົບກະເທືອນຕໍ່ທຸກຂົງເຂດຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພຽງຂ້າມຄືນ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ປ່ຽນແປງທົ່ວໂລກ. ພວກເຮົາຕ້ອງປັບຕົວເຂົ້າກັບວິທີການດຳເນີນຊີວິດແບບໃໝ່ທັງໝົດ.

ຈຸດແຈ້ມໃສ່ອັນນຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນລະດູການຂອງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ໂສກເສົ້ານັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ຄົນເຮົາໄດ້ເບິ່ງແຍງເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ເພື່ອນບ້ານໄດ້ຊອມກວດກາເບິ່ງເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ສູນເກັບອາຫານໄດ້ເຫັນການບໍລິຈາກທີ່ທຳລາຍສະຖິຕິ. ໝູ່ເພື່ອນໃນຊຸມວນຊົນກໍຊ່ວຍກັນຊອກຫາເຈັ້ງຫ້ອງນໍ້າ! ຜູ້ຄົນຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັນແລະກັນ.

ຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍກາດຂອງ COVID-19 ມັນຈິດຈາງເມື່ອສົມທຽບກັບຄວາມສິ້ນຫວັງຂອງການຖືກແຍກອອກຈາກຄວາມສັມພັນທີ່ຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າແລະຄວາມຮີບດ່ວນຂອງພາລະກິດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະເຂົ້າຫາຜູ້ຫຼົງຫາຍເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍຂໍ້ຄວາມຂອງການປອງດອງຂອງພຣະອົງ. ຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາວິທີທີ່ເຮົາສາມາດຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຮົາ ໂດຍການຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພົບເຫັນຄວາມຍິນດີ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການອັນເລິກຊຶ້ງທີ່ສຸດ—ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ໂຢຮັນ 1:40-42

40 ໃນສອງຄົນທີ່ໄດ້ຍິນໂຢຮັນເວົ້າ ແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປນັ້ນ ຜູ້ນຶ່ງຄື ອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນເປໂຕ. 41 ອັນເດອາກໍໄປຫາຊີໂມນອ້າຍຂອງຕົນກ່ອນແລະໄດ້ບອກວ່າ, “ໝູ່ເຮົາໄດ້ພົບເມຊີອາແລ້ວ” (ທີ່ແປວ່າ ພຣະຄຣິດ). 42 ອັນເດອາຈຶ່ງພາຊີໂມນໄປເຝົ້າພຣະເຢຊູ ເມື່ອຊົງທອດພຣະເນດແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານຄືຊີໂມນລູກຂອງໂຢຮັນ ທ່ານຈະໄດ້ຊື່ໃໝ່ວ່າ ເກຟາ” (ທີ່ແປວ່າ ເປໂຕ ຄືຫິນ).

ພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ການແບ່ງປັນຂ່າວສານຂອງພຣະເຢຊູສັບສົນເກີນໄປ. ເທົ່າທີ່ວິທີການປະກາດຂ່າວປະເສີດແລະໂຄງການຝຶກອົບຮົມອາດຈະເປັນປະໂຫຍດ, ພະຍານທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດທີ່ທ່ານສາມາດໃຫ້ໄດ້ແມ່ນການເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແລະນຳໃຊ້ຂອງປະທານແລະບຸກຄະລິກລັກສະນະທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ທ່ານ. ທ່ານເຫັນວິທີການແລະການຕອບໂຕ້ທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈາກພວກສາວົກຂອງພຣະເຢຊູໃນວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າເປັນພະຍານ.

ເມື່ອ ອັນເດອາ ຕອບຮັບຄຳເຊື່ອເຊີນຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ລາວໄດ້ຮັບຟັງຄຳສັ່ງສອນຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ. ໃນຖານະເປັນລູກສິດຂອງໂຢຮັນ (ຢຮ. 1:35), ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າ ອັນເດອາ ໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມບາບຂອງຕົນຕໍ່ສາທາລະນະແລ້ວແລະໄດ້ລໍຖ້າພຣະເມຊີອາຕາມພຣະສັນຍາ, ຜູ້ຖືກເຈີມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຫຼັງຈາກທີ່ໂຢຮັນໄດ້ປະກາດວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາແທ້ ອັນເດອາບໍ່ໄດ້ເສັງເວລາໃດໆເລີຍ. ເປັນໜ້າສົນໃຈ, ຂໍ້ທີ 41 ບັນທຶກໄວ້ວ່າ ອັນເດອາ “ໄດ້ພົບຊີໂມນອ້າຍຂອງຕົນກ່ອນ ແລະບອກລາວວ່າ, ‘ພວກເຮົາໄດ້ພົບພຣະເມຊີອາ,’” ເປັນການຊີ້ບອກເຖິງການບອກອ້າຍຄຶງຂອງລາວເປັນອັນດັບນຶ່ງຂອງລາວ. ນອກຈາກນີ້, ມັນໝາຍຄວາມວ່າຊີໂມນອາດຈະເປັນຄົນທຳອິດທີ່ລາວໄດ້ບອກ, ແຕ່ອັນເດອາ ອາດຈະບອກຄົນອື່ນອີກຫຼາຍໆຄົນກ່ຽວກັບຂ່າວດີອັນນີ້ເຊັ່ນກັນ.

ອັນໃດເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງເຮົາເປັນເຄື່ອງມືທີ່ມີປະສິດທິພາບ ເມື່ອແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ?

ເມື່ອພວກເຮົາຫຼາຍຄົນຄິດກ່ຽວກັບການປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ພວກເຮົາຄິດເຖິງກິຈະກຳທີ່ພວກເຮົາເຮັດ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາພົບເຫັນຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ແມ່ນບາງສິ່ງທີ່ກ່ຽວພັນກັບວິຖີຊີວິດທີ່ພວກເຮົາດຳເນີນຢູ່. ພວກສາວິກໃນສມັຍກ່ອນໄດ້ອຸທິດຕົນໃຫ້ພຣະເຢຊູຢ່າງໝົດສິ້ນ ຈົນພຣະອົງໄດ້ປ່ຽນແປງທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເປັນຢູ່. ພຣະຄຳພີໃໝ່ຊາວຄຣິສະຕຽນບໍ່ໄດ້ຈັດແບ່ງຊີວິດຝ່າຍວິນຍານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ-ຊີວິດທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຝ່າຍວິນຍານ.

ພວກເຮົາມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະເຂົ້າຫາຊີວິດໃນທາງແຕກຕ່າງກັນ, ໂດຍສະເພາະນັບຕັ້ງແຕ່ພວກເຮົາອາສັຍຢູ່ໃນວັທນະທັມທີ່ໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ “ການແຍກຈາກສິ່ງສັກສິດທາງໂລກ.” ພວກເຮົາເອົາຕົວຂອງພວກເຮົາເອງທີ່ເປັນຄຣິສະຕຽນໄວ້ໃນ “ກ່ອງ” ອັນນຶ່ງແລະວຽກງານຂອງພວກເຮົາໃນອີກອັນນຶ່ງ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ພວກເຮົາອາດຈະມີຫຼາຍ “ກ່ອງ” -ຄອບຄົວ, ການພັກຜ່ອນ, ການບັນເທີງ, ແລະອື່ນໆ-ທີ່ສະແດງເຖິງລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງຊີວິດພວກເຮົາ.

ແຕ່ດັ່ງທີ່ ຈອນ ມາກ ໂຄເມີ (John Mark Comer) ອະທິບາຍ, ຄວາມຄິດນັ້ນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບວິທີທີ່ພຣະເຢຊູເຂົ້າຫາຊີວິດຝ່າຍວິນຍານ: “ມັນງ່າຍທີ່ຈະລິມວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນນັກກໍ່ສ້າງຫຼືຊ່າງໄມ້. ແລະຖ້າເຮັດວຽກ “ທາງໂລກ” ທັມມະດາ, ບໍ່ມີຊື່ສຽງຈະບໍ່ຢູ່ໃຕ້ຮູບສັນຍາລັກ. ຂອງຜູ້ສ້າງເອງ, ເປັນຫຍັງມັນຈຶ່ງຢູ່ລຸ່ມພວກເຮົາ?... ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເຮັດວຽກງານຂອງທ່ານ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນອັນໃດກໍຕາມ. ຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ເນື່ອງຈາກວ່າບໍ່ມີຊ່ອງຫວ່າງ. ທາງຂອງພຣະເຢຊູຄວນມີອິດທິພົນແລະຮູບຮ່າງທຸກດ້ານຂອງຊີວິດຂອງທ່ານ.”¹

ສິ່ງນີ້ຈະມີສ່ວນຫຍັງກັບການເປັນພະຍານຂອງທ່ານສຳລັບພຣະຄຣິດ? ມີທຸກຢ່າງເລີຍ! ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງທ່ານໄວ້ໃນພາກສນາມເຜີຍແຜ່ແລ້ວ ແລະໄດ້ເອີ້ນທ່ານໃຫ້ໄປເຖິງຄົນທີ່ໃກ້ທ່ານທີ່ສຸດດ້ວຍຂ່າວດີຂອງພຣະອົງ. ທ່ານບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເດີນທາງໄປເຜີຍແຜ່ໃນຕ່າງປະເທດຫຼືແມ້ກະທັ້ງໄປເຄາະປະຕູບ້ານໃນຊຸມຊົນ, ມັນສຳຄັນເທົ່າກັບໂອກາດຂອງການຮັບໃຊ້ເຫຼົ່ານັ້ນ. ທ່ານສາມາດເລີ່ມຕົ້ນພຽງແຕ່ກັບຄົນທີ່ໃກ້ຊິດກັບທ່ານທີ່ສຸດຄືກັບ ອັນເດອາ ໄດ້ເຮັດ. ບໍ່ວ່າທ່ານຈະຢູ່ໃສ, ຜູ້ຄົນຕ້ອງໄດ້ຍິນເຮືອງພຣະເຢຊູ.

2. ໂຢຮັນ 1:43-46

43 ລ່ວງໄປວັນນຶ່ງພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງພຣະທັຍຈະສະເດັດໄປແຂວງຄາລິເລ ພຣະອົງຊົງພົບພິລິບຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ.” 44 ພິລິບມາຈາກເບັດຊາອິດາເມືອງຂອງອັນເດອາ ແລະເປໂຕ. 45 ພິລິບໄດ້ໄປຫານະທານາເອນບອກວ່າ, “ເຮົາໄດ້ພົບຜູ້ທີ່ໂມເຊໄດ້ກ່າວເຖິງໃນໜັງສືພຣະບັນຍັດ ແລະທີ່ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວເຖິງເໝືອນກັນ ຄືເຢຊູລູກຂອງໂຢເຊັບໄທນາຊາເຮັດ.” 46 ນະທານາເອນຖາມພິລິບວ່າ, “ສິ່ງດີອັນໃດຈະມາຈາກນາຊາເຮັດໄດ້ຫຼື?” ພິລິບຕອບວ່າ, “ມາເບິ່ງເອົາ.”

ທ່ານໄດ້ຈັບວິທີການຂອງພິລິບໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນຂໍ້ທີ 46, ເມື່ອນະທານາເອນຍັງສົງສັຍຢູ່? ພິລິບ ເວົ້າແບບງ່າຍໆວ່າ, “ມາເບິ່ງເອົາ.” ສາມຄຳນີ້ບອກພວກເຮົາໄດ້ຫຼາຍເຖິງສິ່ງທີ່ການປະກາດຂ່າວປະເສີດບໍ່ແມ່ນຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າບອກວ່າການປະກາດແມ່ນຫຍັງ. ໃນຖານະເປັນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາເປັນພຽງແຕ່ຜູ້ສົ່ງຂ່າວ, ປະກາດເຊື້ອເຊີນຜູ້ຄົນໃຫ້ພົບກັບພຣະເຢຊູສຳລັບຕົນເອງ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມຂອງພວກເຮົາ; ພວກເຮົາກຳລັງແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມຈິງອັນງ່າຍດາຍນັ້ນເປັນອິສະຣະຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ ເມື່ອເຮົາຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ພຽງພ້ອມທີ່ຈະເປັນພະຍານຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງການແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມ. ມັນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະພິສູດວ່າມີຄວາມຜິດ. ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນແມ້ກະທັ້ງຕ້ອງຊັກຊວນ. ເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງເຊື່ອເຊິນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ “ມາເບິ່ງເອົາ” ວ່າພຣະເຢຊູເປັນໃຜ ແລະພຣະອົງໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່.

ມັນງ່າຍທີ່ຈະຍອມແພ້ກັບຄົນທີ່ມີຄວາມອຸກອັ່ງ, ຄົນຂາດຄວາມອິດທິນ, ຫຼືແມ້ກະທັ້ງຄົນຂາດຄວາມສິ້ນຫວັງ. ໝູ່ເພື່ອນອາດໄດ້ມາໂບດ, ລົມກັບທ່ານກ່ຽວກັບຂ່າວປະເສີດ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຊາວຄຣິສະຕຽນຄົນອື່ນໆ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ເຊື່ອ. ຄວາມຈິງທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈແມ່ນວ່າບາງຄົນບໍ່ເຄີຍວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ. ແຕ່ສຳລັບຄົນອື່ນ, ພວກເຂົາພຽງແຕ່ຕ້ອງການຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ຈະຍອມຮັບພວກເຂົາໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາເປັນຢູ່, ຈົ່ງສືບຕໍ່ແບ່ງປັນພຣະຄຣິດກັບພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມອິດທິນ, ແລະຮັກພວກເຂົາພຽງພໍທີ່ຈະບໍ່ຍອມແພ້.

ເມື່ອພວກເຮົາເບິ່ງພຣະເຢຊູໃນການແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມຂອງພຣະອົງຂອງຄວາມລອດພົ້ນແນວໃດ, ເຮົາເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສະແດງອອກຕໍ່ຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາເຫັນພຣະອົງສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານຮ່າງກາຍແລະທາງວິນຍານ. ພວກເຮົາເບິ່ງພຣະອົງສອນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຫັນຄຸນຄ່າຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນຫຼາຍກວ່າປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທາງສາສນາຢ່າງສົມບູນ. ພວກເຮົາເຫັນພຣະອົງຕອບສະໜອງຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະການໃຫ້ອະພິຍ.

ພຣະເຢຊູຄືຊາວສະມາຮຽງໃຈດີຜູ້ນັ້ນທີ່ໄດ້ເຫັນສະຖານະການອັນສິ້ນຫວັງຂອງພວກເຮົາໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາຍັງເປັນສັດຕູຂອງພຣະອົງແລະໄດ້ຢຸດເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາ. ພຣະອົງເປັນກະສັດທີ່ມີຄວາມເມດຕາກະຣຸນາ, ຜູ້ທີ່ພໍໃຈໃນການຍົກໜີ້ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈ່າຍຄືນໄດ້. ພຣະອົງເປັນຜູ້ສ້າງໃຫ້ເປັນຮູບເປັນຮ່າງຂອງຄວາມອິດທິນ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະການເສັງສະລະຕົນເອງ. ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາເຫັນຄວາມຮັກ.

ໃຜເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ໄດ້ເຊິນທ່ານໃຫ້ມາເບິ່ງພຣະເຢຊູ?

3. ໂຢຮັນ 1:47-49

47 ພຣະເຢຊູຊົງເຫັນນະທານາເອນມາຫາພຣະອົງ ກໍຊົງກ່າວເຖິງເລື່ອງຂອງທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ນີ້ຄືຊົນຊາດອິສະຣາເອນແທ້ໃນຕົວທ່ານບໍ່ມີອຸປາຍ.” 48 ນະທານາເອນໄດ້ທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢ່າງໃດ?” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຫັນທ່ານແລ້ວ ເມື່ອທ່ານຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນເຕືອເທດ ກ່ອນທີ່ພິລິບໄດ້ເອີ້ນທ່ານນັ້ນ.” 49 ນະທານາເອນທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ທ່ານເປັນກະສັດຂອງຊາດອິສະຣາເອນ.”

ພວກເຮົາເຫັນຫົວໃຈຂອງພຣະເຢຊູໃນວິທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ທັກທາຍ ນະທານາເອນດ້ວຍພຣະພອນ. ພຣະອົງເວົ້າວ່າ ນະທານາເອນເປັນຄົນສັດຊື່. ບໍ່ມີການຫຼອກລວງໃນຕົວລາວ. ຫົວໃຈ ແລະແຮງຈູງໃຈຂອງລາວບໍ່ຮິສຸດ. ພຣະເຢຊູຮູ້ເລື່ອງນີ້ໄດ້ແນວໃດ? ເພາະວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ສ້າງນະທານາເອນ. ພຣະອົງຮູ້ຈັກນະທານາເອນດີກວ່ານະທານາເອນຮູ້ຈັກຕົວເອງ. ພຣະເຢຊູຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງທຸກຄົນ (ຢຮ. 2:24-25). ພຣະອົງຮູ້ຈັກສະພາບບາບຂອງພວກເຮົາແລະພຣະອົງເຫັນການເນົ່າເບື້ອຍຂອງພວກເຮົາ. ບໍ່ມີໃຜອາດສາມາດກ່າວຫາພຣະເຢຊູຂອງການຄາດຫວັງສິ່ງດີເກີນໄປກ່ຽວກັບອາການຂອງມະນຸດ.

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນມິດຕະພາບເລີ້ມຕົ້ນໃນເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຢຊູ?

ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນນະທານາເອນ ຖ້ອຍຄຳທຳອິດຂອງພຣະອົງຕໍ່ລາວວ່າແມ່ນຄົນດີ ເຖິງແມ່ນຈະຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ໜ້າຊົມເຊີຍໃນຕົວລາວ. ພຣະເຢຊູສາມາດເລີ້ມຕົ້ນໄດ້ດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງການກ່າວໂທດຫຼືການຕັດສິນ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະເປັນພຣະອົງໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍຖ້ອຍຄຳແຫ່ງພຣະຄຸນ. ຫຼັກການນັ້ນຄວນຊີ້ນຳເຮົາໃນຂະນະທີ່ເຮົານຳຄອບຄົວແລະໝູ່ເພື່ອນໄປ “ມາເບິ່ງເອົາ” ພຣະເຢຊູ. ຍົກຕົວຢ່າງ,

ພວກເຮົາອາດຈະຍິນຍັນຄວາມປາຖນາຂອງຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ຈະເປັນຄົນດີແລະເລີ້ມຕົ້ນການສົນທະນາກັບຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາສາມາດດຳເນີນຊີວິດຄົບຖາມມາດຕະຖານຂອງຕົນເອງ, ຍິ່ງໜ້ອຍໄປກວ່າມາດຕະຖານຂອງພຣະເຈົ້າ. ຫຼືເຮົາອາດຈະເລີ້ມໂດຍການຊີ້ບອກທາງຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເຂົາເຈົ້າ ແລະວິທີທີ່ພຣະອົງໃຫ້ພອນທັງປວງຂອງພຣະອົງເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮູ້ຈັກແລະຮັກພຣະອົງ.

ການເຊື່ອເຊີນໃຫ້ "ມາເບິ່ງເອົາ" ສາມາດນຳໄປສູ່ການເປີດຕາຂອງຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໂດຍການຄົ້ນຫາຄຳປະກາດຂອງພຣະຄຣິດ. ໃນຂະນະທີ່ລາວພົບກັບພຣະເຢຊູ, ພຣະວິນຍານບໍ່ຮືບຮຸ້ນກະທຳການຕັດສິນຂອງພຣະອົງ. ມັນແມ່ນຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກະທຳການຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງບຸກຄົນ.

ໃນຈຸດນີ້ຂອງການພົບກັບພຣະເຢຊູຂອງນະທານາເອນ, ພິລິບໄດ້ຢູ່ໃນເບື້ອງຫຼັງນັ້ນ. ພິລິບພຽງແຕ່ໄດ້ເຮັດການແນະນຳ; ມັນແມ່ນພຣະເຢຊູທີ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງນະທານາເອນ. ກັບໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາສະແດງຄວາມຮັກໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອເຊີນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ "ມາເບິ່ງເອົາ" ພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາເຮັດການແນະນຳ, ບອກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາ "ໄດ້ມາແລະໄດ້ເຫັນ," ແລະໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດວຽກຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຈຸດດີເດັ່ນຂອງມິດຕະພາບຂອງພວກເຮົາສາມາດເປັນໄປໄດ້ເມື່ອພວກເຮົານຳພວກເຂົາໄປສູ່ມິດຕະພາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໃນພຣະຄຣິດ.

ກຸ່ມຂອງເຮົາຈະເປັນວິທີທີ່ເປັນປະໂຫຍດແນວໃດໃນການນຳພາຜູ້ຄົນໄປຫາພຣະຄຣິດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພວກເຮົາຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຮົາເມື່ອພວກເຮົາບອກເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ໄວ້ໃຈ.** ສິ່ງໃດທີ່ຖ່ວງດຶງທ່ານບໍ່ໃຫ້ແບ່ງປັນພຣະຄຣິດ? ອະທິຖານ ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃນພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຍ້ານກົວຂອງທ່ານ.
- **ເຊີນ.** ດ້ວຍແນວຄິດ "ມາເບິ່ງເອົາ" ອັນດຽວກັນທີ່ເຫັນຢູ່ໃນທັງອັນເດອາ ແລະ ພິລິບ, ເຊີນໝູ່ເພື່ອນມາຮ່ວມກັບກຸ່ມການສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງທ່ານ. ກຸ່ມຂອງທ່ານສາມາດສນອງວິທີທີ່ບໍ່ຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະ "ມາເບິ່ງເອົາ" ພຣະເຢຊູໃນຂະນະທີ່ກຸ່ມຂອງທ່ານສົນທະນາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.
- **ແບ່ງປັນ.** ແຕ່ມຮູບວົງມົນສາມວົງແລະຈົດລາຍຊື່ຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາໃສ່ໃນຊີວິດຂອງທ່ານ. ໃນວົງມົນທຳອິດ, ຮວມທັງຄົນມີຄວາມສັມພັນໃກ້ຊິດທີ່ສຸດຂອງທ່ານ. ໃນວົງທີສອງ, ຂຽນບັນຊີລາຍຊື່ຂອງໝູ່ເພື່ອນທ່ານ ແລະເພື່ອນຮ່ວມງານ. ແລະໃນວົງທີສາມໃຫ້ຮວມທັງຄົນລື່ງເຄີຍຫຼືເພື່ອນບ້ານທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກດີປານໃດ. ຜູ້ໃດຢູ່ໃນວົງກົມເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານຕິດຕໍ່ດ້ວຍຂ່າວປະເສີດ? ໃນຂະນະທີ່ທ່ານອະທິຖານ, ຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະແບ່ງປັນພຣະຄຣິດ.

ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ກ່ຽວກັບໄວຣັສແມ່ນບໍ່ດີ. ແຕ່ພວກມັນສາມາດສອນພວກເຮົາຫຼາຍກ່ຽວກັບວິທີການແຜ່ຂະຫຍາຍ. ຂ່າວ ດີຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ແຜ່ລາມອອກໄປເມື່ອຄົນຜູ້ນຶ່ງ, ເອົາຊະນະດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະພຣະຄຸນຂອງຂ່າວປະເສີດ, ບອກອີກຄົນນຶ່ງຕໍ່ໄປ, ແລະຜູ້ນັ້ນກໍບອກຄົນອື່ນຕໍ່ໄປ, ແລະຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ. ຂໍໃຫ້ເປັນຜູ້ນັ້ນທີ່ໄດ້ເອົາຂ່າວດີໃນການແຜ່ຂະຫຍາຍ!

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA

